

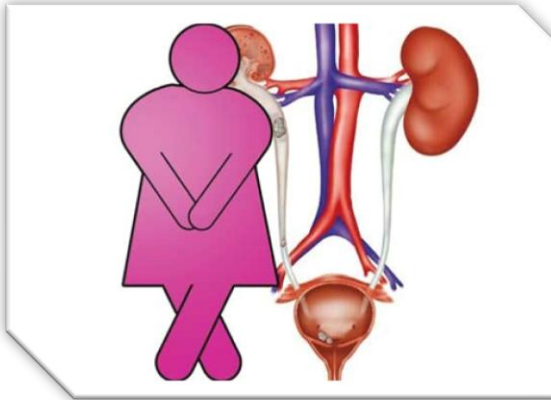

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اردبیل

شبکه بهداشت و درمان مشگین شهر

بیمارستان ولیعصر(عج) مشگین شهر

عنوان: عفونت ادراری در بارداری

تهیه و تدوین: حبیبه موسوی

تنظیم: دفتر بهبود کیفیت

1396

روش‌های درمانی متداول :

اگر شما هنگام بارداری دچار سیستیت شوید و یا در اولین معاینه دوران بارداری باکتری در ادرار شما دیده شود باید به مدت 7 تا 10 روز آنتی بیوتیک خوراکی دریافت کنید. (بسیاری از آنتی بیوتیک‌ها را می‌توان با اطمینان در دوران بارداری مصرف کرد.) اگر علائم سیستیت دارید. احتمالاً با مصرف آنتی بیوتیک در عرض چند روز این علائم برطرف خواهند شد ولی به هر حال ادامه یک دوره درمان به طور کامل بسیار ضروری است تا دستگاه ادراری از وجود باکتری پاک شود.

بعد از درمان باید آزمایش ادرار را تکرار کنید تا مشخص شود که عفونت برطرف شده است انجام کشتهای مکرر ادرار با فواصل معین در تمام دوره بارداری امری الزامی است تا از عدم بازگشت عفونت اطمینان حاصل شود در 40٪ خانم‌های باردار که دچار عفونت ادراری می‌شوند عفونت تکرار می‌شود. به منظور پیشگیری از عود عفونت، در صورت تکرار عفونت مثانه، ممکن است آنتی بیوتیک بطور دائم و با یک دوز پائین تا زمان زایمان تجویز شود.

در صورت بروز عفونت کلیه در دوران بارداری شما باید بستری شوید و آنتی بیوتیک وریدی دریافت کنید و از نظر علائم زایمان زودرس تحت نظر باشید. پس از درمان باید مرتباً آزمایش ادرار را تکرار کنید و برای باقی مانده دوره بارداری تحت درمان با آنتی بیوتیک قرار بگیرید زیرا شما همواره در معرض خطر عود عفونت کلیه خواهید بود.

اصول پیشگیری و مراقبت های اولیه :

مقدار زیادی آب بنوشید روزانه حداقل 8 لیوان با گنجایش 240 سی سی آب بنوشید.

هیچگاه احساس دفع ادرار را نادیده نگیرید و سعی کنید هر بار مثانه را کاملاً خالی کنید.

بعد از اجابت مزاج موضع را از جلو به عقب تمیز کنید تا از ورود باکتری های مدفوع به پیشابراه پیشگیری کنید.

پیش از مقاربت جنسی و بعد از آن ادرار کنید و دستگاه تناسلی را با آب و صابون ملایم بشویید.

عصاره شاتوت بنوشید. مطاعات نشان داده که آب عصاره شاتوت میزان باکتری‌ها را کاهش داده و از جایگزینی باکتری‌های جدید در دستگاه ادراری پیشگیری می‌کند.

از فراورده‌های بهداشتی مخصوص دستگاه تناسلی (اسپری یا پودر) و صابون‌های قوی خودداری کنید زیرا پیشابراه و دستگاه تناسلی را تحریک می‌کند و محیط کشت مناسبی برای رشد باکتری‌ها خواهد بود در دوران بارداری از دوش واژینال استفاده نکنید.

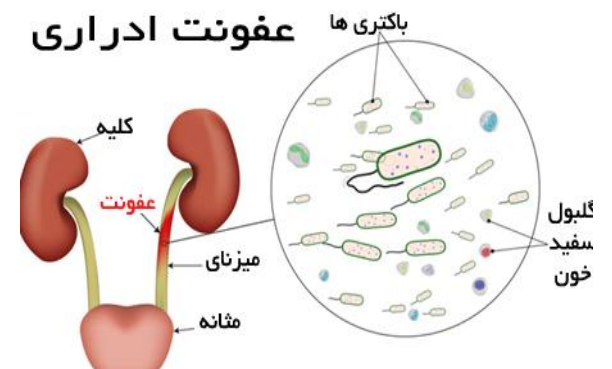
لباس‌های زیر خود را از نوع نخی انتخاب کنید و از جوراب شلواری‌هایی که قسمت‌های بالای آن نخی

است استفاده کنید

تعریف ، نحوه ابتلا و عوامل ایجاد کننده :

اکثر زنان در دوران بارداری با وجود مراقبتهای بهداشتی که انجام می دهند به عفونت ادراری مبتلا می گردند. اغلب افراد لفظ عفونت ادراری را به جای لفظ عفونت مثانه که نوعی عفونت باکتریایی است که در مثانه ایجاد التهاب می کند و اغلب با علائمی نظیر احساس نیاز به دفع مکرر ادرار و سوزش ادراری همراه است بکار می بردند. این حالت که سیستیت نیز نامیده می شود در بین خانمهای 20 تا 50 ساله که از نظر جنسی فعال هستند نسبتا شایع است. در تقسیم بندی دیگری عفونتهای ادراری را به دو گروه عفونت های سطحی و عفونت های عمقی تقسیم می کنند. عفونتهای سطحی پوشش سطحی داخل سیستم ادراری یا مخاط را درگیر می کند و بیش از نود درصد عفونت های این دستگاه را شامل می شود. در حالی که عفونت های عمقی درگیری بافت های عمق مثل کلیه ها، پروستات و بیضه را باعث می شود.

علائم اصلی و هشدار دهنده:

- *علائم عفونت مثانه (سیستیت) در خانمها متفاوت است و می تواند به شکل های زیر بروز کند
- 1-درد ناراحتی و سوزش هنگام دفع ادرار (و احتمالا هنگام مقاربت جنسی)
  - 2- ناراحتی لگن یا درد قسمت تحتانی شکم (اغلب در قسمت فوقانی استخوان لگن)
  - 3- افزایش دفعات دفع ادرار و احساس فشار و نیاز به ادرار کودکان به طور مکرر حتی زمانی که میزان ادرار در مثانه بسیار کم است.
  - 4- ادرار بدبو
  - 5- ادرار کدر
  - 6- وجود خون در ادرار (اغلب با چشم غیر مسلح دیده نمی شود).

علائم عفونت کلیه چیست ؟

علائم انتشار عفونت به کلیه ها و اینکه شما نیازمند مراقبت های فوری پزشکی هستید عبارتند از:

- 1- تب شدید، اغلب همراه لرز و تعریق
  - 2- درد در قسمت تحتانی پشت یا پهلو درست زیرنده ها که ممکن است یکطرفه یا دوطرفه باشد و احتمالا درد شکم
  - 3- تهوع استفراغ و اسهال
  - 4- وجود چرک و خون در ادرار (ممکن است با چشم غیرمسلح دیده نشود).
- علائم سیستیت نیز ممکن است در عفونت کلیه دیده شود. عفونت کلیه یکی از خطرناک ترین عوارض دوران بارداری است و ممکن است به زایمان زودرس یا سایر اختلالات بیانجامد: بنابراین شما باید فوراً توسط پزشک ویزیت شده و تحت درمان قرار بگیرید.

